

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

DIRECTOR:
Dr. Dionisiu Benea
REDACTIA ȘI ADMINISTRATIA:
Arad, Bulev. Regele Ferdinand No. 4.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea“.
„Vom lavi de-opotrivă în jidanul parazită și în Românul necinstit și înstrăinat“.

Apare sub conducerea unui Comitet
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Instit. și fabrici — — — Lei 500

Vorbe și Fapte.

Oamenii din zilele noastre una zic și alta fac. Acest fapt este nu rău pe cât de mare, pe atât de dureros. Nu mai poți avea încredere în cuvântul oamenilor, pentru că nu sunt sinceri; nu-s curați nici la inimă, nici la privire. Fiecare om ne-ar ști spune din pășanie multe cazuri, adevărate și nenumărate. Pentru că vorbele sânt la modă, iar faptele? Sânt și ele, dar nu acelea cari ar trebui să rezulte din vorbe.

De câte ori nu auzim la întruniri mari atâtea vorbe frumoase. Ele plac și lasă impresia că așa și trebuie să fie, după cum se spune. Dar vai! cum te amărăști când cauți omul ori care ar fi el,— și la fapte. Vei constata că ai de a face cu un mincinos, cu un fățarnic, cu un fariseu. Macină multe și trăgănate, și la fapte numai urâtenii. Așa se întâmplă în cele mai multe cazuri. Pe toate căile oameni, cari nu-și potrivesc vorbele cu faptele.

L.A.N.C. expresia voinței de mântuire a neamului și a țării, ridică cuvânt de protest și de osândă împotriva tuturor negustorilor de vorbe frumoase și ademenitoare. Să înceteze!! Vrem glasul faptelor,— a faptelor creștine în slujba ideii naționale. Nu vorbele să trâmbezeze faptele, cari nu se făptuesc niciodată,— ci faptele să grăiască dela sine! Sântem sătui de vorbe goale și de promisiuni deșarte.

Țara, ca să înainteze are lipsă de făptuitori sinceri și serioși, nu de vorbăria gălăgioșilor. Vrea „munca dreaptă și cinstită pentru împlinirea datoriei cu sfințenie—și nimic mai mult“ Ori, acest lucru se poate face, numai să ridicăm faptele la înălțimea vorbelor și a făgăduielilor date.

Altfel, după cum trupul e mort fără de suflet, tot așa și vorbele fără de fapte: sânt moarte. Aramă sunătoare și chimval hodorogit.

Deci faptele să grăiască. Vorbele să tacă.

A. N.

Triumful lui Hitler

De: „Romulus Damian“

Biruința fenomenală, și pe neașteptate, a național-socialiștilor (cuiziții germani) din Germania de sub conducerea lui Adolf Hitler, în recente alegeri generale electorale, a căzut ca un trăznet din senin asupra tuturor guvernelor din Europa, mai mult sau mai puțin în solda Franc-masoneriei universale jidănești, și a răsturnat deabinele planurile marelui finanțer internațional jidănești. Căci azi nu mai formează un secret politic faptul că acești satrapi au adus toate statele europene între două focuri; 1. Sau vor deveni toate țările creștine din Europa robii capitalului lor imens grădărit în America de Nord, sau; 2. Toată Europa va fi bolșevizată. Un pericol cu mult mai mare avându-se în vedere că dacă Europa a putut fi salvată de invazia de secole a tuturor barbarilor dela răsărit, ca mongoli, tătari etc. etc. este mai mult ca sigur că din această groaznică boală socială, de comunismul ce prinde așa de lesne și de repede rădăcini în mintea credulă și naivă a bieților creștini, numai cu greu va putea fi salvată. Și numai dacă în ceasul din urmă toate statele creștine din Europa se vor uni în front comun creștinesc, dând cu piciorul tuturor planurilor mișelești cum este planul lui Briand, marele franc-mason, cu federalizarea Europei.

Nu mă îndoiesc nici o clipă că mari bancheri internaționali care au cheltuit prin Moscova sute de milioane în recente alegeri electorale din Germania entru izbândă uneltelor lor, care sunt comuniștii, au prevăzut formidabilul succes pe care l-a realizat trezita conștiință națională germană prin oamenii lui Adolf Hitler. Tot așa nu-mi fac nici o iluzie asupra faptului că în urma acestei prevederi, spre

a putea paria loviturilor ce vor primi de acum din Germania în manevrele lor financiare internaționale, ei sunt aceia care au propus și au străruit ca un biet român să le scoată castanele din foc prin intermediul zisei Liga Națiunilor, alegând de președinte pe franc-masonul Titulescu, îmbrăcat din cap până în picioare de reclama presei mondiale jidănești.

Cum este în afară de orice discuție că fără asentimentul oamenilor lui Hitler nici un guvern nu va putea cârmui la Berlin, fie combinațiile politice de oricare caracter sau natură, cum se știe că Hitler nu recunoaște planurile financiare jidănești botazete: Dawes. Young etc. că cere revizuirea tratatului de pace din Versailles, nu în sens de rectificare de frontiere cum tipă presa jidănească mondială ci din punct de vedere al acordatelor drepturi politice și civile minoritarilor sub care înțelege pe jidani, pe care îi consideră ca autorii prăbușirii Germaniei de ieri, că pretinde imediata eliminarea a jidanilor din toate funcțiile Statului, cum și controlul averilor disutabile, este foarte naturală alarmarea de azi că ar exista revoluție în Germania, și e lesne explicabilă și subită scădere a tuturor rentelor germane la toate bursele din lume. toate în mâni e jidanilor.

Cum în 1929 marele și admirabilul Benito Mussolini, omul care prin voință și muncă proprie a ajuns prim-ministru, duce și teama Europei din simplul lucrător zidar, a dat istorica lovitură uneltirilor jidănești împotriva creștinismului încheind pace cu Papa dela Roma, tot așa Adolf Hitler, redesteptătorul conștiinței naționale germane adormită de mercenarii jidanilor cu concur-

sul presei de bălcu politic, presa jidănească scrisă în nemțește a lovit în plin în cap pe nesăturatul bălaur jidănesc ce înghite tot aurul creștinilor din lume. Este evident că moartea celorlalte capete a blăstămatului bălaur e pe drumul ce deacuma pornește din Berlin spre toate statele creștine europene, în care tot mai vădit să prepară de luptă pe viață și pe moarte cele două curente politice extreme, cunoscute sub denumirea: „Bolșevism și Național-creștinism“.

Deacuma cheia politică europeană să găsește în mâinile anti-semiților din Germania. Oricum vor învărti suruburile zișii diplomați la Geneva, orice planuri criminale vor mai elabora javrele din lojele franc-masone, oricâtă istețime și rafinărie vor născodi cei dela zisa Liga Națiunilor pentru captivarea intelectuală și emotivă a guvernelor europene împotriva lui Hitler, fapt indiscutabil e că fără asentimentul anti-semiților germani politica Europei nu va putea înainta nici un paș, dată fiind nu numai situația geografică politică a Germaniei în mijlocul Europei, dar și faptul că de aci pornește întreaga manifestare de viață economică și financiară în marele concert european.

De azi înainte e sosit ceasul luptei deschise: s.u triumfă creștinismul din nou în toate statele europene, minoritarii bucurându-se numai de drepturile umane de ospitalitate condiționată. sau izbânda comunismului va înghiți pe creștini.

Iată ce aveam de spus cu privire la fenomenalul triumf a lui Adolf Hitler, scriind aceste rânduri și pentru nemernicii noștri zisi codocători de partide politice, pentru că să-și bage mințile în cap c'un ceas mai de vreme abandonând protejarea desfrâului, lenei, curviei beției, luxului și a tuturor viciilor.

„Romulus Damian“

Sura

Schiță din viața administrației rurale.

Proptit cu coatele pe gardul din dosul primăriei, Simion Bărnău, primarul din Măgură, stă la taifas cu crâjmarul Vasiliță Udu din ulița lungă. După ce trage din când în când din cămășul lulelei lasă în vânt câteva sfârleze de fum albăstrui și scuipă lat peste gardul de scânduri, ce abia se mai ține sub greutatea lui de bătrânel bine zidit, care deși a împlinit pela Florii 60 de primăveri, dar se ține destul de bine și nu se prea dă pe altul de 40 de ani.

Și cum zici, că facem alegerea de notarăș, bade Simioane? întrebă mioros Vasiliță.

Mai știe năpustu, ce să facem. Văd eu, că nu vine nici unul, mai de noi. Tot coate goale, la cari le suflă vântul prin pungă. Ce să facem? spune și

tu! Eu aș zice, reluă Vasiliță, ștergându-și cu mâneca zăduful frunții, că de noi ar fi numai asta... cum îi spune... Budeanu... feciorul primarului din Cărpinet. Tatăl său are bani... Dacă vrei, eu vorbesc cu tatăl său. Il cunosc din cătanie. Era sergent la aprovizionare. Am dus-o bine laolaltă. Făceam negoț amândoi. Eu cumpăram ovăs, cafea și tutun dela el. Și ovăsul îl vindeam iară la magazie. Câștigul îl împărțiam cu el și cu furierul. Trăiam ca frații tustrei. De i-o sămăna feciorul, apoi, ne-a alduit Dumnezeu! Dacă vrei și dumneata, eu am treabă la Cărpinet și pot vorbi cu el. Cu asta, incalte, dacă numai mult, un aldămaș bun tot pică.

Haide, de, vorbește, reluă cu o prefăcută nepăsare Bărnău. Tot n-o să avem altul mai bun. Zici că are și parale?

Fecioru, nu știu, dar tatăl său, are

bani căcălau. Il știu eu ce șmecher era la cătanie. Are doi cai, de nu-l întrece nici împăratu.

Vorbește, cu el, să treacă pe la mine. Eu am 9 conșilii din 12 și cu cu mine 10, de cari răspund la toate icoanele..... Ce zici de Schiopu, cumnatul popii dela Laz? A fost și asta pela mine. Dar n-a venit de acasă. El crede, că eu când m-am ales, n-am cheltuit. Tu știi cât am plătit numai la tine. A trebuit să-mi vând pe Sura dela cocie. Așa bunătate de cal, cum n-o să mai prind altul în ham. Și-apoi ce? Notarășul, dacă vine, și dacă l-ai ales, parcă scrie de sufletul lui tatăl său. Scrie pe parale și el. Atâta putem și noi, până îl alegem, c-apoi alții câștigă.

Că bine zici dumneata bade primare. L-am văzut eu și pe asta, care muri, cum benchetuia cu domni dela varmege și pe noi ne belea, de ve-

deam tot scânteii, când aveam de făcut vre-un contract la el. Eu îi plăti patru sute bune, când cumpărai birtul asta dela Șmiller. Lasă, că vorbesc eu, îi pe pace. Știu eu cum să-i vorbesc. Și acum, noroc și sănătate. Mă duc să-m adăp caii, că vreau să plec la târg. Și după ce intinse primarului o mână părliță. de soare și plină de negei, adaogă depărtându-se în drumt poate, trec și pela Cărpinet, apoi o luă cu pas grăbit pe poteca ce duce prin grădini, spre ulița lungă.

Primarul Bărnău, după ce îl urmări puțin din ochi, lăsă gardul și plecă hădrăluind prin grădina primăriei spre cântălarie. În mintea lui, socotea, cu cât și-ar putea cumpăra alt cal în locul Surei, pe care a vândut-o cu o săptămână înainte de alegerea sa de primar în Măgură. Cu gândul la Sura lui, abia observă, când da să intre în biroul primăriei, că un tinerel de vre-o

Dezastrul politicii

Dela războiu incoace alegerile se țin lanț. Am avut alegeri de deputați — de senatori, de primari, consilieri agricoli, consilieri, comerciali etc. etc. Ba am avut în acest timp 11 (unsprezece) guverne. S'a dat votul universal. Ce bucurie pe țară, pe democrați și pe intelectuali. Cu toții credeam că de acum mergem cu pași repezi spre bine, dar vai, cum ne-am înșelat.

A existat vot universal numai în 1919-1920; dar de atunci s'a falsificat.

Intelectualii cari votau cu creionul au fost băgați în putina cu huște a tuturor nulițăților. Cu masa electorală de astăzi, masă introdusă de liberali ca să fure voturile dela alții — a îndepărtat din politică știința și cinstea. Cu rânduiala asta, un partid politic a stat la putere și șase partide în opoziție. Cei dela putere au furat de au svântat, iar flămânzii din opoziție au tipat până le-au ieșit ochii din cap.

Amintiți-vă cât de rușinos a căzut partidul poporului dela putere, adus de liberali și trântit tot de ei.

D. Octavian Goga, fostul ministru de interne, a fost acuzat că, la căderea averescanilor în 1927, cu camionul a încărcat milioanele din fondurile secrete ale ministerului.

Liberalii au fost acuzați că în 4 ani de guvernare (1922-926), prin diferite cointeresări și afaceri făcute cu avutul țării, au furat aproape 100 miliarde, bani cu cari s'ar fi plătit întreaga datorie a statului. Amintiți-vă de bancherul bulgar dela Londra Sir Bazil Zaharo f, care a dat cuiva un b cșiș de 875 de milioane — ca să i se recunoască bonurile și acțiunile statului român, pe cari el, le cum-părase cu 30—35 lei sută. Statul român s'a obligat să-i le plătească cu 85 lei sută.

Amintiți-vă de vagoanele și mașinele vechi dela drumul de fier — o avere de 25 de miliarde vândute ca fier vechi — pe nimica...

Amintiți-vă de biletele (banii) Băncii Generale tipărite denemți în timpul războiului — la cari statul, poporul român, a pierdut peste 7 (șapte) miliarde din cauza încăpăținării d-lui V. Brătianu.

Deficite bugetare, cari în timp de 8 ani, de guvernare liberală și averescană s'au ridicat la 18

miliarde.. Deficitul bugetar de 4 miliarde de la Căile ferate. Iată câteva cifre, cari arată lămurit, incapacitatea conducărilor statului — ridicăți acolo sus prin vârtejul politic.

Bulgaria, Austria, ba chiar și Ungaria au căpătat **împrumuturi** încă de mult. Acele țări-soare s'au întărit, pe când noi... E de tul să spun, că leul este în coada tuturor monedelor din lume.

Politica, a pătruns în biserică, în școală, în armată și în poporul cel harnic și cuminte. Politica, a împărțit pe toată lumea în tabere vrăjmașe: învățătorii sunt învăbiți și școala suferă. Preoții sunt învăbiți și biserica e desconsiderată — credința slăbește...

Unirea și dragostea cari făceau altădată fericirea unui sat, a unui oraș — au pierit și în locul lor, s'au încuibat vrajba și patimile politice cari au mers crescând până la dare de foc și p nă la omor.

Cu câtă strădanie am căpătat noi Constituția la 1866! Cât de greu am dus-o până la 1919 — când s-a dat votul universal! Și **acum când** s-a făcut România mare — când să scăpăm la bine, iată că vântul despotismului — vântul dictaturii bate din toate părțile — Poporul strigă în desperare: „Jos cu partidele politice! **Desființați parlamentul!**”

Grele vremuri am ajuns! Iată unde ne-a dus politica specifică a partidului, care a stat mai mult la cârmă: a partidului liberal — Acest partid a întemeiat școala destrăbălării politice în România și cum el a guvernat 45 de ani, din 60 de viață constituțională, — el are toată răspunderea nenorocirilor de azi. Nădejde, poporului român, în aceste vremuri grele, este L. A. N. C. și se îndreaptă numai către D-zeu și la înțelepciunea M. S. Regelui Carol al II.

Ilie Mihăilescu

Români sprijiniți comercianții, meseriașii și industriașii români-creștini!

Rugăm cetiți, răspân-diți abonați și plătiți ziarul adevărat național-creștin „Apărarea Națională”!

24 ani bine lustruit, cu mustața rasă îi făcu reverențios o plecăciune, salutându-l ca pe un director de bancă orgolios când vrei să-i ceri un împrumut.

Am onoarea să te salut, domnule primar. Sunt Mărgineanu, subnotar în Pădureni. Aș avea de vorbit cu domnia voastră ceva, între patru ochi.

Luat la repezeală, primarul Bărnău, cu gândul la iapa lui, abia să putu desmeteci și după ce îl măsură pe străin odată din creștet până în tâlpi, îl poști să iee loc lângă el, pe lavița de sub nucul din fața primăriei. Iși scutură luleaua, lovindu-o ușor de două ori cu urdinișul de dunga laviței și începu se scotocească prin șerpar după bășica cu tutun. Tânărul străin prinse mișcarea. Scoase un porțigaret de piele soioasă și-i oferă primarului din țigările de foi. Erau trei bu-

căți. Primarul le luă toate trele și de bucuria chilipirului, uită să mulțumească. Puse pe una în gură, iar două le doli în șerparul incins pe sub cămașă. Tânărul stăpânindu-se să nu rădă, puse porțigaretul la loc, în buzunarul din dos al pantalonilor și apoi scoase chibritele. Voi să aprindă țigara, dar primarul, pe semne temându-și mustața, îl luă cu amândouă mâinile cutia și încercă să-și aprindă singur țigara. Dar țigara dracului nu voia să facă fum. Era cât pe aici să arunce cu o injură strajnică țigara afurisită, când tânărul observând, sfios scoase cutitul, ceru țigara, îi tăie vârful și i-o restituî.

Afurisit lucrul, spuse incurcat primarul.

Trebuia tăiată, ca să se răsuflă, adăugă străinul, punându-și în buzunarul vestei cutitașul.

Pace sau războiu?

Vecinii

„Dezvoltarea noastră și pacea europeană e indiferentă față de ura sau mânia vecinilor.”

Așezarea geografică și bogăția țării noastre, a atras ura și pofta tuturor popoarelor spre a ne cotoropi, a ne smulge ce e al nostru și a ne pune piedici în dezvoltarea noastră. Trecutul ni este o dovadă adevărată și icoana vie a luptelor ce le-am dus, pentru menținerea integrității noastre. Și nu de multe ori, dușmanii ne-au îngenuchiat, ca mai târziu, să ne ridicăm, mai sdraveni și mai cu putere, a rupe lanțuri de robie trecătoare.

Și dacă astăzi am trece în revistă vecinii, i-am găsi tot atât de inversunați contra noastră și tot atât de primejdioși pentru înșăși pacea europeană. Răul pe care-l voi, scoate în relief, nu trebuie să ne ducă la gândul de războiu. Timpurile sunt de așa natură, itele de interese ce leagă statele, sunt așa fel impletite, că nu c'o bombă sau voința unui popor, s'ar putea aduce „fericirea” pe pământ.

Să-i vedem. Vecinii noștri sunt mai mult, niște destoinici „pescuitori în apă tulbură” decât oameni hotărâți ce vor să-și ia un drept, dacă-l au, nu prin puterea lor. Chițibușori, instigatori și pândători de ocazie, se mărginesc la o *agitatie* nebună în rândul populației. Poporul nostru cuminte, luptă cu două valuri de idei rătăcite și revizioniste. Pe deoparte Rușii, pe de altă parte Ungurii.

În vasta împărăție Rusă, dusă la faliment de o mână criminală, fulgeră și astăzi moartea, fără judecată, teroarea fără rost și utopia comunistă degluzată într-o falsă și ascunsă tendință de schimbare de clase sociale. Tovarășii de ieri, s'au cocoțat prin jaf, sânge și moarte, în locuri de conducere, unde poate munca și cinstea impletită cu darul de cultură, le-ar fi rezervat acele locuri.

Tovarășii de ieri, s'au erarhizat și dânsii în clase sociale, și-au format burghezia lor, ce tolănește în cafenele se plimbă în automobile și se lăfăește în palate. Tovarășii de ieri, terorizează milioanele de oameni ruși, ca să lenevească mai de parte și să profite de ideile comuniste în pragul falimentului.

Mizeria, toamea și sărăcia s'a agățat de capul rusului, ce așteaptă clipa să schimbe capătul ciomagului. În schimb, fanaticii inconștienți ai comunismului trimit în Europa, agenți sovietici, ca să ațâțe, să aprindă focul, cu gândul să-și mai lungească agonia. Nu faptele petrecute în Rusia sau organizarea actuală, e pentru noi primejdioasă — ci înșăși acești agenți,

ce trebuie sărpiți fără milă. Muncitorii noștri cunosc Rusia, numai din spusele lor, căci adevărul li este ascuns cu nerușinare. Sunt îmbătuți cu arsuri fantastice și indemnăți la cele mai neomenești fapte. Criza mondială care s'a accentuat și totuși departe de a se asimila cu situația din Rusia, învrăjbește mințile și dă curaj acestor agenți, plătiți din sudoarea unui popor nevinovat cu nimic, să se hazardeze în plin Europă.

Excepție câțiva rătăciți și ademeniți de banul Rusului, udat cu sânge. Muncitorimea noastră și poporul își caută liniștit de muncă și nevoile sale. Agitațiile comuniste, la noi în România și restul Europei, rămân infructuoase. Reușite de agitație, amintite pe ici colea, nu sunt decât rușinoase tendințe, ca pe spinarea muncitorilor să trăiască împărătește și să ocupe un loc în consiliul comunal, județan, eventual parlamentar.

Pe de altă parte ungurii, ne-au îmbăcsit c'o propagandă ostilă așa fel că acum au ajuns și dânsii banali. Au încercat ei, mai întâi, prin cărțuții, cu cinci parale bucata, împărțindu-le în lumea întreagă, parlamentari, miniștri și diplomați. Au crezut, că de vor ceti demnitarilor țării, aceste cărțuții, numai decât vor simți ca dânsii. Au căutat și au precuvântat la Radio, c'a plictisit întreaga lume. Nu-i om, pe lumea aceasta care să nu se ferească ca de „dracu” de postul „Halo Radio Buda-Pest”. Acuma au început să cânte dulce, ca să meargă drept la inimă și omenirea să zică: „Ai să stingem focul ungarilor”. Și vedeți dv. că românul dacă le ascultă, în loc să plângă, râde și așa cred că face toată lumea. Însfârșit recentele semi-revoluții din Buda-Pesta au dovedit că acolo nu prea curge miere, să te lingi pe buze, iar alegerea lui Titulescu ca președinte al Ligei Națiunilor, le-au dat un sdravăn bobărnac, potolindu-le aspirațiile și dorința de conducători ai omenirii. Deocamdată, tac și inghit în sec și-i sigur că de nu-și caută de casa lor, vor mai inghiți încă multe.

Ceilalți vecini fac și dânsii ce pot. Bulgarii, își plimbă regele prin țara noastră, în timp ce comitagiile dau de lucru jandarmilor; Italienii se frământă în planuri, meditănd cu care ar fi mai bine: „Cu neamurile, sau vecinii străini, iar Sărbii și Polonii puși în fața atătoră pericole, au făcut front comun cu noi, împotriva oricăroră eventualități.

Sunt mândri vecinii, au gânduri ascunse, pândindu-se unul pe altul și așteaptă doar unul să înceapă.

Și totuși, acel care va începe, încă nu s'a născut iar aceștia care sunt le sunt prea incurcate itele ca să se gândească la foc și la sânge.

(va urma).

Gh. Atanasiu

Pe dumneata, ce vânt te bate pe la noi, domnișorule? reluă într'un târziu Bărnău.

Păi uite ce-i, domnule primar. Am cetit în gazete, că la domnia voastră este gol postul de notar și de aceea am venit, să... Eu sunt diplomat și aș vrea...

Bine, ai vrea dumneata, dar întrebarea e, că vrea — om noi, ori ba, îi tăie vorba domnul primar al comunei Măgură, redeșteptat la datorie. Eu'am 9 conțili din 12 și cu mine 10, de cari răspund la toate icoanele... Dar nu se poate numai așa... Eu la alegere am vândut pe Sura... Bunătate de cal, cum n-o să mai prind la ham, cât oi trăi... E greu domnișorule... se sili să glumească primarul.

Apoi uite ce-i domnule primar. Eu nu cer numai așa... Voi face și eu

ce trebuie făcut... Știu eu ce trebuie... Numai dumneata a cu oameni dumneata să fiți cu mine...

Bine domnișorule, dar eu am vândut pn Sura înainte cu o săptămână de alegeri, răsă în silă Bărnău.

Lasă domnule primar, că vom face noi treaba așa cum trebuie, că doar oameni suntem... Cât zici că ai luat pe Sura dumitale?

Primarul Bărnău Simion a venit târziu, a fumat dela cărciuma din uli lungă, unde a fost reținut de câțiva coate goale, cari ar vrea să vină să tarăși la Măgură. A promis la tot în schimbul unui avans, că el face ce poate face și după ce a subliniat pentru fiecare în parte și între patru ochi, că el are 9 conțili din 12, cu dânsul 10, a amintit, că cu o săptămână înainte de alegerea sa, și

Din Ineu

Directorul Institutului Medico-Pedagogic bătut de servitori

Intr'una din zilele trecute, s'a petrecut în Institutul medico-pedagogic din localitate, un incident, care a avut ca urmare, că directorul dl. Csappo Gh. a ales cu capul vânt și moale ca nărul, iar servitorul Ioan Olariu aproape gătit. Incidentul a fost provocat de o îngrijitoare de copii care era simpatizată de directorul Csappo, și cu care numitul director făcea... cum să-i zică... dragoste. — Dar să faci astfel de lucruri, om de 56 ani, cu o copilă între 18—20 ani, nu e prea frumos și nici natural.

Așa, într-o zi îngrijitoarea a dat alarma, că e în primejdie. Sărinduri în ajutor, pantofarul Olariu Ioan, a surprins pe numitul director în camera îngrijitoarei, făcând... dragoste. Directorul văzându-se demascat le-a promis bani, le-a promis totul, numai ca să tacă. Nenorocita îngrijitoare ca răspuns acestor momeli, a aplicat câteva lovituri sănătoase, tiranului director, de l-a făcut măr. — Pantofarul, care văzuse scena, a căutat să facă morală d-lui director. Ca urmare a fost că s'a început o luptă crâncenă între director și servitor. Bietul servitor era să fie gătit de mânele vânoase a directorului stăpân.

Imediat au fost anunțate autoritățile locale, cari s'au sesizat, luând declarații dela director și servitori. La început, cazul nu părea atât de grav. Dar pe zi ce trece el se complică, ajungând chiar și la cunoștința Parchetului. Directorul ca să pară nevinovat, a improcusuat pe Olariu, dând afară din serviciu atât pe îngrijitoare cât și pe servitor, pe motiv că „au îndrăznit să ridice mâna asupra directorului cinstit și nepătat"... Noi ne facem datoria, de a da în vileag lucrurile rușinoase și nepermise a unui director, care conduce o instituție foarte importantă, o instituție unde mieii debili mintali trebuie să-și câștige ceiace natura încă nu le-a fost dat. Dar dela cine să învețe? Dela tiranul director Csappo? Foarte dureros! Cu această instituție Statul nostru cheltuie anual peste 3 milioane Lei, pentruca numitul director maghiarizat complet, împreună cu două femei ale lui, să sugă pe bugetul acestuia, ca pe un biberon din care ese numai miere. Vinovați sunt aceia cari nu se interesează de soarta instituțiilor statului nostru, ajunse pe mâna unor incapabili, cari nu caută prosperarea, ci compromiterea lor.

Vinovați mai sunt aceia cari își dau cu pumnul în piept, numindu-se mari și înflăcărați români, dar cari nu fac nici cât ajunge o ceapă degerată.

La acel institut sunt profesori cu mari și multe merite, cari ar face cinste, cu prezența lor în postul de director. Dar vail, va mai trece mult, foarte mult timp până ce ne vom vedea instituțiile de stat, ajunse pe mâna vrednică și cinstită, a acelora cari o merită.

Ca încheiere ne-am permite să ne adresăm d-lui Csappo Gheorghe și familia, dela Institutul medico-pedagogic din loc, să-și moaie inima și să-și fie milă de biata îngrijitoare, pe care a nenorocit-o, și să n'o dea afară din institut. Vine iarna domnule, director-patron, și biata fată, care mai are vre-o șapte-opt frați mai mici, are să piară pe sub garduri, datorită brutalității d-tale, cu care ai știut să o tratezi. Dacă ai declarat în scris, că ai avut legături de dragoste cu ea timp de 2 ani încoace, că îi făceai semn cu ochiul, fie-ți milă și dacă te-a

lovit în cap nu te supăra — ci fă-și pe mai departe loc în haremul d-tale, ca și până acum. Chinuște-o bate-o, maltratează-o, dar nu-i da cu piciorul, după ce ți-ai încălțat botul de câine, în sânii ei fragezi și nevinovați.

Dacă până acum au trecut multe fără a fi date în vileag vom urmări deacum pas cu pas activitatea rodnică a cinstitei d-tale persoane, pentruca să se știe că în Institutul pe care îl conduceți d-ta ca director și comp. n'ați mai avea ce căuta.

De altfel Parchetul vă va spune adevărul, și șuntem siguri că ceiace ați meritat-o de ani de zile, o veți primi acum.

Opinia publică să zică ce are de zis, iar din parte-ne îi dorim: Blestemul fetei nenorocite, ajungă-l!

Ion Plugarul

O zi de sărbătoare la „Feredeu”

După două ore de drum, eram la o înălțime de 500—600 m. pe dealul Șiriei într-o regiune pitorească. Poposind puțin, puturăm auzi nu departe cuvintele... „Mărire întru cei de sus lui D-zeu, și pe pământ pace, între oameni bună nvoire”. În acestea clipe de emoțiune, nu ne-am putut pune doar decât întrebarea: Ce e azi? Ziua sf. Cruci, răspunde un coleg.

Ne luarăm bagajele, și plecarăm în direcția de unde venea ecoul. Dar nu făcurăm decât vre'o câțiva pași, și vedem pe coastă în jos, între celea două văi, o mulțime de oameni înaintea unei cruci rugându-se, și după ce ajunserăm la locul de rugăciune, văzurăm pe pâr. Nicolae Băru profesor, din Arad în mijlocul mulțimii, servind sf. liturgie, iar răspunsurile erau date de întreaga mulțime: bărbați, femei, și copii.

Era „Oastea Domnului” din Covasinți, care a proiectat acest pelegrinaj la izvorul „Feredeu” și mare ne-a fost mirarea când am găsit acolo ostași din toate satele din împrejurime, chiar dela Macea, Curtici, Cherechiu etc. Erau aproximativ 4—500 persoane. Au fost aduși de asemenea și vre'o 60 bolnavi: orbi, muți, schilavi etc.

După terminarea serviciului divin, am străbătut în masa populației, întrebându-i de însemnătatea acestui izvor Acestisvor, îmi spune un moșneag a fost cunoscut de moșii și strămoșii noștri ca apă vindecătoare. Aici veneau în fiecare an locuitorii comunelor din jur ca în rugăciunile lor către Cel Cereșc, să-și găsească pe lângă o vindecare sufletească și vindecarea trupească. Dar în timpul din urmă acestea pelegrinajii au luat proporții, venind aproape zilnic sute de oameni pentru găsirea unui remediu (leac) și într-a levar sunt sute

de cazuri de vindecare.

După celea văzute și auzite, mi am pus singur întrebarea: de ce nu s'ar putea exploata acest bun natural în mod rațional? Nu trebuiesc milioane, ci trebuie mai mult spirit de inițiativă, trebuie coborât în masa poporului pentru a vedea ce lipsește. Deasemenea imi spuneau că catolicii voesc ca să facă aci o capelă. De ce nu am putea face una și noi ortodocșii? Sau poate, tot ce-i al nostru, e pentru străinii? Cred că cu minimum de spese s'ar putea ridica la acest izvor a capelă și vre'o câteva locuințe pentru adăpostirea credincioșilor. Corect ar fi, facerea unui sanator, care în scurt timp ar deveni recunoscut, datorită situației geografice, având în vedere conținutul mineral al apei, și de înălțimea de 428 m la care este situat acest izvor.

Da, ar fi foarte frumos, și ar fi de dorit, ca nu peste mult timp să avem o situațiune climaterică, care ar putea face concurență cu ori care alta. Și ar fi deasemenea de dorit ca leul românesc aruncat peste graniță de către românii, cari pleacă anual în străinătate, pentru așa zisa „căutare de sănătate” acel leu românesc de care străinii numai profită, ar putea foarte ușor să fie întrebuitat la noi în țară.

Vedem deci, că scopul acestei realizări ar fi de o importanță foarte mare și ar fi de dorit ca atât autoritățile bisericești cât și cele civile să studieze această chestiune. Pentruca se face o mare greșală atunci când un bun natural ca acesta este neglijat din partea celor în drept, deși cu puține îmbunătățiri ce trebuiesc făcute, acel bun ar aduce la rândul său numai beneficii, atât morale cât și materiale.

Vasilie Laza.
student.

Din frământările de o zi a partidelor politice.

Toate partidele politice dela noi din țară sunt în plină fierbere. Se vede că vacanța de peste vară le-a întărit puterile de luptă și de vrajbă.

Adunările și vorbiriile se țin lanț. O mare întrunire a ținut partidul poporului la Sighișoara în 21 Sept. c. unde fruntași din partide au rostit mai multe cuvântări. Așa Păr. I. Lupaș, Pr. Cucinina (Basarabia) d. Oct. Goga și d. Mareșal Averescu. Toți au susținut conducerea guvernului național-tărănesc care a guvernat pe placul minorităților și a înființat ceata voinicilor bătași în loc săi pună la muncă cinstită. Mareșalul Averescu a spus cu acest prilej că „iubirea nu ura trebuie să îndemne mulțimile și să călăuzească pe oamenii politici”, — iar programul său este: „Munca, fără patimă și fără ură, cu râvnă de a face bine”.

Altă întrunire a ținut partidul național al d-lui prof. N. Iorga, tot Duminecă în București. Cu acest prilej d. Iorga a ținut un mare discurs, în care mustră vinovăția oamenilor nevrednici și păcatele partidelor politice. Cere să înceteze împrumuturile în străinătate, cari lasă sarcini grele pe umerii urmașilor noștri. Dl. Iorga e de părerea că la cârma țării să vie un guvern de „capacități”, „specialiști”, oameni vrednici, cari să se priceapă la gospodăria statului. Au mai vorbit și alți aderanți a dlui Iorga.

Liberalii georgiști încă au ținut adunări mari, una la Ploiești și alta la Focșani. În fiecare loc s'au ținut destule cuvântări din partea d-lor Gh. Brătianu, V. Ispir, Valjean, etc.

Liberalii vintiliști, să slătuiesc la club și pregătesc un nou manifest către țară. Se zvonește că ar fi hotărâți ca să intre din nou în parlament și să mai lase din încăpăținare.

Se chiar spune că d. Duca ar încerca o împăcare cu d. Gh. Brătianu numai că nu s'ar prea învoi d. Vintilă Brătianu.

Tot Duminecă s'era să se țină la București și o mare adunare a asociației „Cultura Patriei” și a societății Macedo-Română, pentru a protesta în contra înșcărilor și omorurilor pe cari le-au făcut bulgarii pe teritoriul țării noastre. Oprind guvernul aceasta întrunire, pe stradă s'au făcut mai multe încăerări, în cari s'a rupt și steagul soc. Macedo-Română.

În acest timp în tabăra guvernului și a partidului național-tărănesc încă sunt multe frecări și certe. Mai ales între ministrii. Se vorbește de amânarea deschiderii parlamentului, care nu s'ar face la 15 Oct. c. ca de obicei. Tot în acest timp se lucrează și la omprunerea bugetului țării pe anu viitor 1931, care ar fi mai redus ca cel din anul trecut cu 8 miliarde Lei Bine ar fi, dar nu ne vine a crede.

Jată câte adunări, frământări și energii pierdute, numai într-o singură zi. Cât folos ar avea țara dacă toți oamenii buni și harnici din toate partidele ar lăsa ciarta politică și ar munci cu toții umăr la umăr pentru binele și înaintarea țării?

Cuizistii tocmai acest lucru i-l cer și pentru făptuirea lui se luptă.

vândut pe Sura, bunătate de cal, cum n-o să mai pună la ham, s-a tărat cu greu, pe două cărări, până la reședința sa din Dealul Măguri.

Acum, s-a sculat greu, din așternutul său, de pe hâmbarul din coridorul cămăruței din fața casei.

Primăria, o bătrânică mărunțică, sprintenă și cu ochi de șerpoaică l-a scuturat de patru ori de mănecă, șoptindu-i, că azi are alegere de notarăș, că îl așteaptă în casă doi domnișori și că domnu. prenprectăr a trimis straja după el.

Premarele sare ars. Se șterge la ochi. Își caută pălăria pe sub pernă și o ia grăbit pe costișă în jos spre cântărire. Pe drum își aduce aminte, că primăria i-a spus că-l căutasera doi domnișori și că-i lăsase acasă, nu vorbise măcar cu ei, nu le promisese încălce ceva. Buimăciț cum era își mai

aduse odată aminte de Sura. Bun cal. Dar nu-i părea rău. Sămbătă își va cumpăra la târg, unul și mai bun. Era bătrână sura acum și tot trebuia vândută. I-și pipăi cele vre-o 15 hărții de câte o miie din șerpar, ca și când a fi voit să se asigure că nu-i le furase cineva până a dormit. Le simți cu vârful degetelor și voios, fericit că are indoit prețul Surei în șerpar, zbură către primărie unde primpretorul aștepta ca pe spini.

Sosit în biroul primăriei Simion Bărnău întinse primpretorului mâna și salută bătrânește scuzându-se.

Dumnezeu să te trăiască domnule premprectăr. Am întârziat o leacă. Am avut oameni la coasă și n-am putut veni mai degrabă.

Se începe alegerea. E secretă. Cu fidule, pe cari se scrie numele candidatului. Se aduce urna. Cei 12 com-

șili, cu premarile în cap, se mișcă agitați. Stau ca pe cuie. Tăcere. Pe rând fidulele dispar în urna de brad, făcând pentru alegerile de deputați.

Premarele și conșiliu își pipăesc chimirele. Se gândesc. Fac socoteli aiuriți, ca omul care a rățacit și nu știe încătrău să apuce.

Secretarul deschide urna. Se numără voturile.

13!

Se repartizează pe candidați și în sfârșit secretarul secondat de privirile atente ale primpretorului, strigă: Mărgineanu 2, Budeanu 2, Anca 1, Negreanu 1, Sărbu 2, Vlădescu 2, Lungu 1 și Popescu 2 voturi!

Premarele și conșiliu schimbă la fețe ca cei prinși asupra unei fapte rele. Se-pipăesc la chimire.

Candidații afară sperează, așteaptă,

se cred tari.

Primpretorul arată, că legea preține repetarea alegerii, deoarece nici unul n'a intrunit majoritate.

Premarele Bărnău se mișcă pe picioare. . . . Stă pe gânduri. . . . Rușinat, așteaptă ceva. Nici el nu știe ce anume și de odată se miră că poate vorbi.

Domnule prenprectăr! . . . Fă dum-neta cum ști, alege dumneata . . . că știu mai bine. . . . noi. . . . noi, ce știm. . . . Vai de noi. . . .

Galșa, Iulie 1930.

P. P. Băneșianu

„Din colecția de „Schife rurale” care va apărea în volum.

Festivitățile dela Bacău

Duminică, în 21 Sept. c. s'au sărbătorit 50 de ani dela înființarea regimentului 10 roșiori, la care au participat M. S. Regele și A. S. R. Principele Nicolae.

În vederea acestei vizite, primăria a pavoazat orașul și a construit numeroase arcuri de triumf.

Încă de Sâmbătă au început să sosească numeroși invitați din multe părți ale țării: ofițeri generali, ofițeri foști comandanți ai regimentului, iar din județ au sosit numeroase delegațiuni de săteni.

Orașul e în plină sărbătoare.

Pe trotuare, din centrul orașului până la gară sunt înșiruite școlile din localitate delegațiuni de săteni din județ și armată. Străzile, pe unde urmează să treacă cortegiul regal, sunt tixite de public.

Trenul Regal a sosit în gara Bacău, la ora 5 dimineța.

M. S. Regele era însoțit de d-nii general Ilasievici, mareșalul palatului și amiral Scodrea.

La 10 dim. încep să sosească autoritățile, parlamentarii, generalii invitați și persoanele invitate. Pe peronul gării se află o companie de onoare cu drapel și muzică din reg. 27 inf., o secție din reg. 6 Mihai Viteazul de gardă și o grupă de cercetași.

La descinderea din vagon a M. S. Regelui, la ora 10,30 dim. d. general Stareșiu, comandantul garnizonei, îi prezintă raportul, după care d. primar Topliceanu, prezintă tradiționala pâine și sare.

M. S. Regele, trece în revistă compania de onoare, apoi se fac prezențările de rigoare. După aceea, vizitează orașul în automobil după care se îndreaptă spre regiment, unde urmează a se face cu solemnitate desvelirea monumentului eroilor cavaleriști.

În răstimp, sosește cu avionul și A. S. R. Principele Nicolae.

Înălții oaspeți trec în revistă regimentul. Întreaga asistență se îndreaptă apoi spre curtea regimentului, unde se desvelește monumentul eroilor.

Serviciul divin a fost oficiat de un sobor de preoți în frunte cu P. S. S. Episcopul Lucian Triteanu, al Romanului.

Se procedează la desvelirea monumentului, după care d. colonel Madanovici ține un impresionant discurs, în care face un istoric al regimentului și descrie faptele vitejești la care a participat regimentul.

M. S. Regele, luând cuvântul, ține următoarea cuvântare:

OSTASI,

Îndoita serbare de azi are în istoria reg. 10 roșiori, o însemnatate deosebită

Faptul că acest regiment își serbează 50 ani de existență, trebuie să-l închinăm amintiri pentru cei cari s-au jertfit neamului.

50 ani: înseamnă o epocă de consolidare la care și regimentul 10 roșiori a luat parte. Serbarea de azi mai trebuie să însemne tradiție și credință.

De aceea, doresc ca toți ostașii să-și noteze bine acest lucru căci numai bazat pe credință și tradiție, Regele va ști să apeleze la ei când va fi nevoie, pentru ca să-și facă datoria.

Urale nesfârșite acopăr ultimele cuvinte ale Suveranului.

A urmat defilarea regimentului.

Seara, la 10.30, înălții oaspeți au părăsit localitatea.

Informațiuni.

Știre personală. P. Sfințitul nostru Episcop Grigorie împreună cu câțiva preoți și protopopi a părăsit Aradul, pentru a lua parte la congresul preoților misionari din toată țara, care se ține la Cernăuți din 27-30 Sept. c. Trebuie să ne aducem aminte cu acest prilej, că primul congres al preoților misionari din țară s'a ținut la Arad, din inițiativa și osteneala P. S. Episcop Grigorie, care și de astădată ia parte cu toată dragostea și cu tot zelul său arhieresc, la acțiunea de trezire a conștiinței religioase a neamului nostru. Privim cu toată încrederea această fericită acțiune, iar P. Sfințitului Episcop îi zicem: *Intru mulți și fericți ani Părinte!*

Președinția consiliului nostru de ministrii are luat în buget pentru ziaristi cari îi stau la dispoziție, suma anuală de 105 milioane Lei. Frumoașă economie... Din această sumă fiecare ziarist angajat în slujba consiliului de ministrii (mai bine zis în slujba partidului), primește nu salariu delat 10.000 până la 20.000. Lei lunar. Dar mai frumos sună numele acestor ziaristi cari mănă din banii statului român: Gh. Horia, Aliac Horovitz, Il. Voronca zis Grunberg, Em. Libroș, Burah Reicher (rabin de meserie), Eizic sin Itic zis Ciacaru, D-na Mina Braunstein, zisă Blazian... Oare nu suntem în Palestina?

În armată s'au făcut mari schimbări înaintări și transferări cu data de 1 Oct. c.

Din programul național-socialistilor (cuziștilor) germani, spicuim următoarele puncte: dezarmarea, revizuirea tratatului dela Versailles și a planului Joung, reînființarea armatei naționale și scoaterea din țară a străinilor — jidani.

Șeful gardei care păzește pe papa dela Roma s'a omorât în zilele trecute, aruncându-se de pe tarasa bisericii Sf. Petru. Era primul supus al papei. Motivele sinuciderii nu se cunosc. Se vede că nu ia plăcut aerul Vaticanului (palatul papei).

Manevrele regale din anul acesta se țin prin regiunea Sibiului, Sighișoarei și Făgărașului. Vor dura dela 21 până la 27 Octombrie a. c. Vor fi chemate toate contingentele cari nu au făcut nici o manevră după război, și se vor pune în practică cele mai noi mijloace și planuri de luptă.

Producția de porumb din anul acesta, va fi mai redusă decât anul trecut cu 243.000 de vagoane. Așa spun ceice au făcut socoteli în aceasta privință, după suprafața pământului sămănat. Anul trecut am avut o recoltă de 638.620 vagoane, iar în anul acesta se crede că vom avea numai 400.000 vagoane de cucuruz. Ceea ce înseamnă că față de anul trecut avem numai la porumb o pierdere de 7 miliarde lei.

Ungurii din Arad încearcă o nouă obrăznicie. Nici una nici alta: vreau maghiarizarea unor străzi din Arad. Parcă am fi la Kutya-Peșta.

A cincea păreche de gemeni a unei familii de birjar sărac din Cluj. V. Lobont, venit pe pământ tocmai în ziua când M. Sa Regele Carol II. a venit în țară, — la dorința tatălui a fost botezată de însuși M. Sa Regele, prin delegatul său General Hanzu din Cluj. Frumoașe exemple de amândouă părțile...

Mareșalul Averescu a publicat un articol asupra partidelor politice, în care arată că nici liberalii, nici național-tărăniștii, când au ajuns la putere, nu au guvernat după programele lor din opoziție. În felul acesta toate guvernele au fost păcătoase.

Un nou memoriu au înaintat tribunului de Ilfov cele zece sate de Moți, cari au fost păgubite de „faimosul rege al munților, Tischler”. Ele cer o despăgubire de 45 milioane Lei, iar ca expert cercetător să fie numit dl. inginer Florescu inspector general silvic la ministerul Agriculturii, fost deputat și actual mare luptător în cadrele L. A. N. C. Acum vine moartea lui Tischler.

La Cluj s'a judecat zilele trecute procesul unor „voinici” cari la alegerile trecute nu s'au sfiit ca să ciomăgească chiar și pe un profesor universitar. Acum infundă pușcări ca să le vie mintea la cap și să dea o rușinoasă lecție acelor cari își iubesc țara și fac politică... cu ciomagul.

Generalul Mărdărescu fost ministru de război, și-a dat demisia din armată și cu 1 Oct. c. trece în cadrele de rezervă ale armatei, după ce bine înțeles mai întâi M. Sa Regele i-a primit demisia.

Indemnăm cu toată dragostea pe toți sectanții baptiști, români, ca în ziua de 2-5 Oct. c. când se va ține în Arad Congresul Alianței Mondiale baptiste, — să stea acasă și să-și caute de treabă. Să nu-și piardă vremea și banii, ascultând niște vorbiri pe cari nu le înțeleg, — sau pe niște vorbitori străini de sufletul și de interesele noastre românești. Noi avem un Rege, O lege, un neam și o credință, care ne-a rămas dela strămoși și ni s'a păstrat în biserica noastră românească. Ce vine dela străini, e străin de noi. Și „cine nu este cu noi, e împotriva noastră” a zis Iisus.

La Craiova s'au arestat doi jidani, frații Nicu și Tevi Braunstein, pentru că au înstrăinat numai 7-8 milioane, bani depuși la banca lor jidovească. Noi i-am trimite la ștreang cu tot neamul hoților și pungașilor.

Cu prilejul serbării hramului bisericii din Șipeniț (Bucovina) s'au produs tulburări între săteni și jandarmi, cari în frunte cu primarul comunei, au încercat să oprească praznuirea, deși prefectul județului Cernăuți o aprobase. Nu înțelegem în ce țară mai suntem și ce vremuri mai trăim, când se cer autorizații și pentru sărbări religioase și se tulbură oameanii ohiar și atunci, când se roagă...

Asociațiunea pentru literatura și cultura poporului român „Astra” plănuiește ca să zidească în Cluj un mare și frumos palat cultural. Oricine binevoiește ca să ajute cu ceva acest așezământ, e rugat a trimite banii pe adresa băncii „Albina” Cluj, pentru Despărțământul Cluj al Aстреi.

La C. F. R. după raportul unui mare controlor, Dl. Const. Chiriac s'au găsit hoții și nereguli în valoare de 40 milioane Lei. Ș'apoi ne mai mirăm că pe toate căile mai ales pe cele ferate, lucrăm cu deficite.

Bugetul Franței pe anul 1931 este mai redus cu 300 milioane față de cel din 1930, deși se sporesc cheltuielile cu siguranța statului cu 725 milioane cheltuielile civile cu un miliard și subvențiile bugetelor locale cu 300 milioane. S'au făcut însă economii mari, Ai noștri să ia exemplu și să mai lase cu călătoriile, cu diurnele, cu banchețele, cu mătășurile și cu risipa banului public.

Nici un ac dela jidani!

Mai mulți meșteri de pompe-funebre dintr'un stat din America, au cerut campaniilor de radio un program muzical pentru... înmormântări. Blăstămați sunt și americanii ăia.

Partul liberal în noul manifest pe care se pregătește să-l adreseze țării, — se zice că ar fi iuscris și următorul punct: „Urmărirea și pedepsirea tuturor fraudelor și abuzurilor ce au păgubit statul și au sfidat morală publică. Țara așteaptă acest lucru de multă vreme, deoarece „un popor fără morală e un popor mort”, — dar tare ni teamă că rămânem numai la... vorbe.

În curând va apare, în editura ziarului

„Apărarea Națională”

„SUS INIMA”!

versuri, de:
**Petrescu Vintilă
Vrancea**

Dr. GEORGE LAȚIA
BOLI INTERNE, NERVOASE

„PERIAM”

8—10 și 3—4. PENTRU
BOLNAVI CASEI CER-
CUALE ZILNIC 7—9

Notă: Onorații pacienți sunt
rugați a păstra orele
de consultații :—:

Comitetul școlar local Covăsinț.
No. 5/1930.

Publicațiune.

Comitetul școlar local din Covăsinț
va ține licitație publică pentru furni-
zarea alor 4 vagoane lemne de foc
clasa I ab. Covăsinț, în ziua de 8 Oc-
tomvrie 1930.

Licitatiia se va ține cu oferte închise
în localul școlii primare din loc.

Licitatiunea se va ține în conformi-
tate cu dispozițiunile legii contabilității
publice.

Covăsinț lu 26 Septemvrie 1930.

Comitetul școlar.

Nr. G. 9571/928

Publicațiune de licitație

În baza execuției de escontentare
efectuate pe baza deciziei judecătorei
mixte Arad cu Nr. 26164/927 obiectele
sechestrare în procesul verbal de execu-
ție Nr. G. 9571/928—1 piano, 5 tablouri
și alte obiecte prețuite în suma de
13000 Lei cuprinse în favorul firmei
Ioan Limbeck și fiul repr. prin Dr. A.
Fixmer avocat în Arad pentru suma
de 3450 Lei capital și acc. se vor vin-
de la licitație publică în Arad, Bulv.
Regina Maria 17 în ziua de 1 Octomvrie
1930 la ora 11 conform art. 107 și 108
al legii IX din 1881. Aceasta licitație
se va ține și în favorul băncii Victoria.
Arad, la 1 Septemvrie 1930.

Șef portărel
G. Ciupuliga

CREDIT, pe 6¹/₂

Seasă luni și jumătate

Primiți Ghete, Pantofi, ieftine, pentru
Dame, bărbați, și copii,

**LA FIRMA
MARCUS BOTA**

Arad, Bul. Regele Ferdinand No. 27.